

nemlig en Viden om, hvad det er, der skal kompenseres, ikke har foreligget. Det ærede Medlem forsikrede nu, at trods de forskellige Spørgsmaal, han havde rejst, var han fuldstændig instrueret til at stemme over det Forslag, som her forelaa. Jeg skal da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kan han dog umulig være, thi han har selv udtrykkelig gjort opmærksom paa, at der siden 1897, da det Grundlag blev skabt, som det ærede Medlem for Slagelse talte om, er der gaaet 3 Aar, og dette har bevirket en Forskydning af hele den finansielle Balance. Det er en Virkning, der er saa meget mere Grund til at beklage, som det viser sig tydeligt, at den Reform, vi staa over for at ville gennemføre, vil blive dyrere for hvert Aar, der gaar. Var det sket i 1897 paa Grundlag af, hvad der den Gang forelaa, vilde den være ulige lettere vundet end nu i dette Øjeblik. Jeg maa bemærke, at det forøvrigt ikke var det ærede Medlem for Køge, der først gjorde opmærksom derpaa. Vi have naturligvis alle maattet være opmærksomme derpaa, og det ærede Medlem for Slagelse omtalte det i sin første Tale.

Det er altsaa et Spørgsmaal, som vi her maa komme til at overveje, naar vi ville se, hvad der skal kompenseres, i hvilket Omfang der skal kompenseres og paa hvad Maade. Der vil derved være forskellige Spørgsmaal, som trænge til Oplysning. Naar de forskellige Toldsatser i de 3 forløbne Aar ere voksende, maa man ogsaa spørge om, paa hvilke Toldposter denne Tilvækst særlig er faldet, thi det er klart, at det ogsaa, med Hensyn til hvad jeg vil kalde den lagvise Kompensation, som det ærede Medlem omtalte, mellem Samfundslagene, spiller en Rolle, hvilken af disse Poster der i Aarenes Løb har faaet den meste Tilvækst. Det er et Spørgsmaal, man selvfølgelig maatte have klaret, før man tog den endelige Bestemmelse. Der er endnu et Spørgsmaal, der i denne Forbindelse maatte afgøres. Det ærede Medlem for Slagelse slog derpaa i Aftes og den højtærede Finansminister erklærede sig villig til at forhandle derom. Det drejer sig om Indskrænkelsen af den Beskyttelse, som Brændevinsfabrikanterne nu nyde her til Lands. Den højtærede Minister var villig til at forhandle derom og er altsaa i Princippet enig om, at den nuværende Beskyttelse kan indskrænkes, men føjede til, at der kunde være Uenighed om, hvor meget den skulde indskrænkes. Det er altsaa et Spørgsmaal, man maatte vide noget om, thi dermed staar i For-

bindelse det andet Spørgsmaal, hvilken Virkning en Nedsættelse af denne Beskyttelse vil faa paa Brændvinspriserne eller med andre Ord, hvilken Del af den Kompensation, som søges gennem Brændevin, kan blive betalt af Producenterne og hvilken af Forbrugerne. Jeg skal derom slet ikke udtale nogen Mening, navnlig fordi jeg ikke ved, hvad Satsen er. Det er ogsaa givet, at det beror for en stor Del paa, hvor stor en Del af Beskyttelsen der kan bortfalde. Der er vel ikke Tvivl om, at denne Kompensation vil kunne blive delvis betalt ogsaa af Producenterne, men hvor meget det er, det er det, vi ikke vide. Alle disse Spørgsmaal maatte klares, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at til syvende og sidst bliver med Hensyn til Kompensationsspørgsmaalet over for de Samfundsklasser, der siges at være fortvinsvis brændevinsforbrugende, dette Rettesnoen, at disse Samfundsklasser skulde have en tilsvarende Erstatning i Nedsættelse paa andre Forbrugsartikler. Man vil dertil sige: Ja, saa vandt de ikke noget. Ja, mine Herrer, der vandtes overmaade meget ved Siden deraf, thi der vandtes det, at for det første alle de, som ikke ere Brændevinsforbrugere blandt disse Samfundslag, fik Gevinsten helt ud, og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) har Ret i at pege paa, at navnlig gælder dette ubetinget Kvinderne. Men tillige var derved naaet, at den, der ønskede at fri sig fra Toldskatten, kunde gøre det. Det er ikke et Argument, jeg fører i Ilden for egentlig at behandle Brændevinsskatten fra dens moralske Side. Dertil skulde der jo en ganske anden Beskatning, end her kunde være Tale om. Men dette ville De dog allesammen indrømme, at det aabner en saadan Beskatning Adgang til, at den, der vil være fri for at betale en saadan Skat, kan blive det, thi saa vidt ere vi jo dog ikke komne i fanatisk Kærlighed til Brændevinsskatten, at vi betragte Brændevinen som en Livsfornödenhed. Altsaa, jeg gentager dette fra, hvad jeg forrige Gang talte om, at det er for mig aldeles klart — og flere ærede Medlemmer have jo ogsaa haft Lejlighed til at udtale sig i samme Retning ogsaa fra de Herrer Side — at Spørgsmaalet om Betydningen af Kompensationen, dens Anvendelse, dens Art og dens Omfang endnu slet ikke er modent til Afgørelse. Og saa komme de Herrer og forlange af os, at vi paa Forhaand skulde afskære Forhandlingen derom.

Jeg har nu nogle faa Ord at sige til